

kårene. Vi håber da, at regeringen i de kommende overenskomstforhandlinger og også ved forhandlingerne om kommuneaftalen om, hvor mange penge der sættes af til kommunerne, vil se positivt på muligheden for at forbedre lønningerne på det her område.

Hvis man sikrer, at der kan leveres en ordentlig hjemmehjælp med ordentlig tid til sammen med den ældre at fastlægge, hvad der skal udføres, vil det også forbedre arbejdsmiljøet og dermed føre til, at folk ikke bliver nedslidte og ikke søger væk fra erhvervet. F.eks. har man i Skævinge Kommune haft forsøg, hvor man har ladet hjemmehjælperen og de ældre selv aftale, hvad der skulle udføres, og har dermed også kunnet afskaffe en række mellemledere. Det har ført til, at man kan udføre mere hjemmehjælp, og at sygeligheden er faldet både blandt hjemmehjælperne og blandt de ældre.

Så glæder det mig, at fru Aase D. Madsen kunne oplyse, at Dansk Folkeparti vil støtte forslaget, hvis statsministeren tillader, at det kommer med i finansloven, ellers vil man bagefter se på at være med til at få vedtaget forslaget med det flertal, der så eventuelt kan skaffes uden om regeringen.

Kl. 17.05

Så talte hr. Villy Søvndal fra SF om, at man skal overveje, hvorvidt 2 timer egentlig som minimumstid nu også er klogt, når man skal passe på, at man ikke gør systemet for stift.

Vi er enige i, at det er vigtigt, at man ikke gennemfører for stive systemer, men vi mener omvendt også, at der er en nedre grænse for, hvor kort et hjemmehjælpsbesøg kan være, hvis ikke det skal være helt urimeligt for den ældre. At der kommer en hjemmehjælp færende ind og på et kvarter skal nå at støvsuge og ordne forskellige andre ting og så farer ud ad døren igen, kan godt virke meget forvirrende på en del ældre.

Men det er klart, at hvis det kun er et besøg, der drejer sig om at hente en indkøbsliste, og så kommer man igen en anden dag, hvor man har købt det ønskede ind, så skal der selvfølgelig ikke være tale om 2 timer. Vi foreslår, at vi under udvalgsarbejdet kigger nærmere på, hvordan man kan udforme det, så det kommer til at passe til den virkelighed, der er ude i kommunerne.

Så talte fru Tove Videbæk fra Kristeligt Folkeparti om holdninger og etik, og vi er helt enige i, at det er meget vigtigt på det her område. Der kom jo for nylig et større arbejde fra FOA, Forbundet af Offentligt Ansatte, og Dansk Sygeplejeråd, som netop har brugt lang tid på at disku-

tere holdninger og etik på det her område, og som har fremsat 10 forslag til, hvad der er et godt liv for ældre, og hvilke rettigheder de skal have, herunder retten til f.eks. selv at vælge, hvad de vil have at spise og retten til selv at vælge, hvornår de vil ud at gå og have noget frisk luft.

Vi mener, at vi skal se nærmere på de forslag og se på, hvad man rent praktisk kan gøre for at føre det ud i livet, så man dels sikrer, at det er muligt i henhold til de regler, der er for ydelse af hjemmepleje til ældre, dels sikrer, at hele den diskussion om holdninger og etik, der skal være i hjemmeplejen, også bliver ført ud i livet. Her kommer hele spørgsmålet om uddannelse og efteruddannelse, som fru Margrethe Vestager fra De Radikale var inde på, og som vi også mener er væsentligt på det her område, selvfølgelig også ind.

Vi håber, at der vil ske en positiv behandling, og at vi under udvalgsarbejdet kan se på, hvordan de intentioner, som alle taler om at de er enige i, kan føres ud i livet, således at vi kan sikre, at der bliver ydet de ældre den nødvendige omsorg, og at hjemmehjælperne og ældre selv kan aftale, hvorledes arbejdet skal fordeles, og hvad der skal udføres, i stedet for det system af regler og kontrol, som man har opbygget i mange kommuner i dag, og de mange aflysninger og forskellige hjemmehjælperne, som man desværre ser nogle steder.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu skal Enhedslistens ordfører jo ikke ligefrem tage os hundrede procent til indtægt for det her forslag. Vi er da imod de stive regler, som ligger i de der minimumskrav.

Det, som skal til, og det, som er alfa og omega, er, at der kommer mere tid, langt mere tid, for det, der sker i øjeblikket, og det synes jeg er det allermest alvorlige, er det, som formanden for Kommunernes Landsforenings socialpolitiske udvalg, Vagn Ry Nielsen, sagde, nemlig at vi bare skulle vente til efter valget, for så blev den praktiske hjælp mere eller mindre skåret bort, og så blev ressourcerne ført over til ikke den praktiske hjælp, men den hjælp, der gives til pleje og omsorg. Det kan jo ikke være rigtigt, for der er jo stadig væk et behov for netop den praktiske hjælp.

Det synes jeg er meget alvorligt. Vi har tallene fra Danmarks Statistik, og dem skal der ses på.